

2001. évi C. törvény

a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

AZ ELISMERÉS ÉS A HONOSÍTÁS KÖZÖS SZABÁLYAI

A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya a 4. § szerinti eljáró hatóságra, a 4/A. § szerinti információs szolgálatra, a 41. § szerinti előzetes ellenőrzést végző eljáró hatóságra, továbbá, állampolgárságra való tekintet nélkül, azon természetes személyekre terjed ki, akik külföldön vagy Magyarországon működő külföldi közoktatási vagy felsőoktatási intézményben, vagy képzést folytató más intézményben (a továbbiakban: külföldi oktatási intézményben) bizonyítványt vagy oklevelet szereztek.

(2) E törvényt kell alkalmazni valamely külföldi állam joga szerint kiállított bizonyítványnak és oklevélnek a Magyarországon megszerezhető bizonyítvánnyal és oklevéllel egyenértékűként történő elismerésére és honosítására, valamint a résztanulmányok beszámítására. E törvényt kell alkalmazni akkor is, ha az elismerés a szakmai gyakorlaton alapul.

(3) Bizonyítvány, illetve oklevél az alap-, közép- vagy felsőfokú végzettséget, alap-, közép- vagy felsőfokú szakképesítést, felsőfokú szakképzettséget, illetve tudományos fokozatot tanúsító okirat. Bizonyítványnak, illetve oklevélnek tekintendő az ezekkel azonos hatályú okirat is. Nem minősül külföldi bizonyítványnak, oklevélnek, illetve szakmai képesítésnek a hazai bizonyítvány, oklevél, illetve szakmai képesítés külföldi elismeréséről szóló, külföldi eljáró hatóság által hozott döntés.

(4) E törvényt kell alkalmazni a hazai bizonyítványokról, oklevelekről és a hazai szakmai gyakorlatról szóló hatósági bizonyítványok kiállítása során is.

(5) E törvényt akkor kell alkalmazni, ha nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik. Az elismerési és honosítási eljárás során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az elismerés és a honosítás alapelvei

2. § (1) A külföldi oktatási intézményben szerzett bizonyítvány vagy oklevél elismerésével senki sem szerezhet több jogot, mint amennyi a bizonyítvány vagy az oklevél alapján abban az államban megilleti, amelyben azt szerezte.

(2) Ha e törvény másként nem rendelkezik, az elismerés és a honosítás a külföldi oktatási intézmény jogállása, a bizonyítvány vagy az oklevél jogi hatálya, a tanulmányi idő, valamint a tanulmányi és a vizsgakövetelmények alapján történik.

(3) A bizonyítványa vagy oklevele elismerését, illetve honosítását kérelmező személy (a továbbiakban: kérelmező) feladata, hogy az elismeréshez és a honosításhoz szükséges okiratokat és adatokat biztosítsa.

(4) A kérelmezőnek joga van megjelölni, hogy milyen céllal és milyen hazai végzettségi szintet, szakképesítést vagy szakképzettséget tanúsító bizonyítvánnyal vagy oklevéllel egyenértékű bizonyítványként vagy oklevélként kéri az elismerést vagy a honosítást.

(5) Az elismerés költségeit a kérelmező viseli.

Az elismerés és a honosítás fogalma

3. § (1) Az elismerési eljárás során a 4. § szerinti eljáró hatóság a külföldi bizonyítvány vagy oklevél jogi hatályát Magyarországon megszerezhető bizonyítvány vagy oklevél jogi hatályával az e törvényben foglalt módon azonosnak nyilvánítja (elismerési eljárás). A honosítási eljárás során a 4. § szerinti eljáró hatóság a külföldi oklevél jogi hatályát a 4. § szerinti eljáró hatóság által kiállított oklevél jogi hatályával az e törvényben foglalt módon azonosnak nyilvánítja (honosítás). A bizonyítvány vagy az oklevél továbbtanulási céllal történő elismerése azonban kizárólag a továbbtanulási célnak megfelelő oktatási intézménytípusban történő továbbtanulásra történő jelentkezésre jogosít.

(2) A bizonyítvány és az oklevél elismerése nem mentesít a szakma gyakorlásához jogszabály által előírt további követelmények teljesítése alól.

Hatásköri szabályok

4. § (1) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismerésével, valamint a hazai bizonyítványokról, oklevelekről és a hazai szakmai gyakorlatról szóló hatósági bizonyítványok kiállításával kapcsolatos, e törvényben meghatározott feladatok ellátása, ha e törvény másként nem rendelkezik, a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért felelős hatóság hatáskörébe tartozik.

(2) A külföldi bizonyítványok és oklevelek által tanúsított végzettségi szint e törvény II. fejezete szerinti elismerése, ha az oktatási intézményben történő továbbtanulás céljából történik, azon oktatási intézmény hatáskörébe tartozik, amelyben a kérelmező tanulmányait folytatni szándékozik.

(3) A külföldi oklevelek által tanúsított tudományos fokozat e törvény III. fejezete szerinti honosítása azon hazai egyetem, illetve egyetemek hatásköre, amelyek a külföldi tudományos fokozat által tanúsított tudományterületen, illetve azon belül azonosítható tudományágban a felsőoktatásról szóló törvény (a továbbiakban: Ftv.) alapján jogosultak doktori képzésre és doktori fokozat odaítélésére. Az az egyetem, amely az adott tudományterületen és tudományágban akkreditált PhD, illetve DLA programmal rendelkezett, de 2002. június 30-ig nem szerzett jogosultságot doktori iskola működtetésére, valamint doktori, illetve mesterképzésre, illetve fokozatadásra, e határidőt követően külföldön szerzett tudományos fokozat honosítására nem jogosult.

(4)-(5)

(6) A külföldi oklevelek által tanúsított hitéleti képzés szakképzettségének elismerése azon hazai egyházi felsőoktatási intézmény hatásköre, amely a megfelelő hazai oklevél kiállítására jogosult.

(7) Külföldön folytatott résztanulmányok beszámítása annak az oktatási intézménynek a hatásköre, amelyben a kérelmező a tanulmányait folytatni szándékozik.

(8) E törvény alkalmazása során eljáró hatóságnak a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért felelős hatóság és a 4. § (2)-(3), valamint (6)-(7) bekezdésében meghatározott oktatási intézmény minősül.

(9) A Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézmény által kiállított oklevelek hazai elismeréséről az Ftv. szerint adott engedély rendelkezhet.

4/A. § (1) A Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében információs szolgálat működik, mely feladatai:

a) a magyar állampolgároknak, a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek és más tagállamok információs szolgálatának a tájékoztatása a Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében, így tájékoztatás a szakmákat és e szakmák gyakorlását szabályozó nemzeti jogszabályi rendelkezésekről, közöttük a szociális rendelkezésekről és adott esetben az etikai szabályokról, és

b) a magyar állampolgároknak, a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek a segítése a Harmadik részben foglalt jogok érvényesítésében.

(2) Az Európai Bizottság megkeresésére az információs szolgálat a megkeresés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja az Európai Bizottságot annak a tevékenységének az eredményéről, amelyet az (1) bekezdés *b)* pontjának rendelkezései alapján folytat.

5. § (1) Az eljáró hatóság az elismeréssel vagy honosítással kapcsolatos szakértői feladatok ellátására szakértői bizottságot vagy szakértői bizottságokat hozhat létre.

(2) Az oktatási intézmény végzettségi szint továbbtanulási céllal történő elismerése, továbbá résztanulmányok, vizsga beszámítása esetén szakértőként a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért felelős hatóságot is megkeresheti.

(3) A szakképesítés és a szakképzettség elismerésére irányuló eljárás során az eljáró hatóság szakértőként hazai oktatási intézményt is megkereshet.

(4) Az e törvény Harmadik része szerinti elismerésből adódó teendők összehangolása a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért felelős hatóság feladata.

(5)-(6)

Az elismerési és a honosítási eljárás közös eljárási szabályai

6. § (1) A külföldi bizonyítvány és oklevél által tanúsított végzettségi szint, szakképesítés, szakképzettség vagy tudományos fokozat elismerése az elismerési vagy a honosítási eljárás során történik.

(2) Bizonyítványa vagy oklevele elismertetésére vagy honosíttatására az jogosult, aki kérelme benyújtásakor állampolgárságát, személyes adatait az állampolgárság és a személyi adat igazolására szolgáló hatósági igazolvánnyal, illetve magyarországi lakóhelyét lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal igazolja.

(3) A tagállam állampolgárának nem minősülő, valamint az azzal azonos megítélés alá nem eső, magyar állampolgársággal nem rendelkező személy akkor jogosult bizonyítványa vagy oklevele elismertetésére vagy honosíttatására - ide nem értve a továbbtanulási céllal történő elismerést - ha a (2) bekezdésben foglaltak teljesítésén túlmenően keresőtevékenység folytatása vagy családi együttélés biztosítása céljából kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezik.

(4) A kérelmezőnek a (2) bekezdés rendelkezésétől eltérően nem kell igazolnia magyarországi lakóhelyét, ha

- a)* az elismerést továbbtanulási céllal kéri,
- b)* a kérelem a Harmadik rész hatálya alá tartozik, vagy
- c)* résztanulmányok beszámítását kéri.

7. § (1) Az eljárás megindítására irányuló, az eljáró hatósághoz benyújtandó kérelemhez a kérelmezőnek mellékelnie kell

a) az eredeti bizonyítvány vagy oklevél hiteles másolatát, illetve, kivételesen, az eredeti oklevéllel azonos okirat (pl. másodlat) hiteles másolatát,

b) a külföldi oktatási intézmény által kiállított olyan okirat hiteles másolatát (pl. leckekönyvet, ellenőrző könyvet), amely hitelt érdemlően igazolja a tanulmányok időtartamát, és a bizonyítvány vagy oklevél megszerzése érdekében előírt tanulmányi követelmények (a hallgatott tárgyak, vizsgák, szakdolgozatok, államvizsgák stb.) sikeres teljesítését,

c) az *a)* és *b)* pontban megjelölt okiratok magyar nyelvű hiteles fordítását, és

d) ha az eljárásért díjat kell fizetni, annak igazolását, hogy a kérelmező a díjat megfizette.

(2) Az eljáró hatóság felhívhatja a kérelmezőt a (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjaiban meghatározott okiratok eredetijének bemutatására. Az eljáró hatóság meghatározhatja, hogy egyes nyelveken az említett okiratok nem hiteles fordításban is benyújthatók.

(3) Az eljáró hatóság kivételes méltányosságból felmentheti a kérelmezőt a (1) bekezdésben meghatározott okiratainak benyújtása alól, ha a kérelmező menekült, menedékes vagy befogadott, az elismerést továbbtanulási céllal kéri, és bizonyítja vagy valószínűsíti, hogy okiratai neki fel nem róható okból nem állnak rendelkezésére.

(4) Hiteles fordításnak minősül az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda, a magyar külképviseleti szerv és a magyar közjegyző hitelesítési záradékával ellátott fordítás.

(5)

(6) Hiteles másolatnak minősül a jogszabály által hitelesnek minősített másolat, továbbá az eljáró hatóság által az eredeti okiratról készített és hitelesített másolat.

8. § (1) Az elismerési és a honosítási eljárás során a kérelmező felhívható arra, hogy a 7. §-ban meghatározott okiratok mellett

a) mutassa be a bizonyítvány vagy az oklevél megszerzésére irányuló tanulmányait megelőzően folytatott tanulmányainak igazolására szolgáló bizonyítványainak, okleveleinek másolatát, illetve

b) nyújtson be olyan, a külföldi oktatási intézmény által kiállított okirat másolatát, amelyből az intézmény, szak tanulmányi rendje, tanulmányi programja megismerhető, ha a kérelem mellékleteként benyújtott okiratok nem nyújtanak elegendő információt az elbírálásához.

(2) Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmezőnek az (1) bekezdés szerinti okiratok hiteles másolatát, illetve hiteles fordítását is be kell nyújtania.

(3) Amennyiben a kérelmező által benyújtott okiratok valódisága tekintetében kétség merül fel, vagy a kérelmező az oklevél elismeréséhez vagy honosításához szükséges okiratokkal nem rendelkezik, és azok, az eljáró hatóság megítélése szerint általa nem, vagy nehezen szerezhető be, az eljáró hatóság az eljárást felfüggesztve megkeresést intézhet az illetékes külföldi intézményhez, szervezethez vagy hatósághoz. Ha olyan külföldi bizonyítvány vagy oklevél jogi hatályát kell megállapítani, amelyet valamely, a Lisszaboni Egyezményt magára nézve kötelezőnek elismerő államban [13. § (1) bekezdés] állítottak ki, az eljáró hatóság a megkeresést a Lisszaboni Egyezmény IX.2. Cikke szerinti külföldi információs központhoz intézi.

(4) Az eljáró hatóság a kérelem alapján jár el. Ha a bizonyítási eljárás során megállapítható, hogy a kérelemben foglaltak szerinti elismerés vagy honosítás feltételei hiányoznak, de más módon történő elismerés vagy honosítás lehetséges, akkor az eljáró hatóság a kérelmezőt kérelme módosításának lehetőségéről tájékoztatja.

(5) Ha az elismerés vagy a honosítás feltételei hiányoznak, az eljáró hatóság az elismerést vagy a honosítást határozatában megtagadja.

(6) A kérelmező az e törvényben, valamint a Ket.-ben meghatározott eljárási cselekményeket elektronikus úton is gyakorolhatja, illetve az e törvény alapján benyújtandó okiratokat, a 7. § (1) *a)*, *b)* és *c)* pontjában meghatározott okiratok kivételével, elektronikus úton is benyújthatja. Az eljáró hatóság előírhatja, hogy az elektronikus úton benyújtott okiratokat a kérelmező mutassa be.

(7) Az eljáró hatóság az e törvényben, valamint a Ket.-ben meghatározott eljárási cselekményeket - a határozat közlésének kivételével - elektronikus úton is gyakorolja.

(8) Az elismerési és honosítási eljárásban a külföldön kiállított bizonyítvány vagy oklevél magyar külképviseleti hatóság felülhitelesítése nélkül is bizonyító erővel rendelkezik. Az eljáró hatóság azonban indokolt esetben előírhatja, hogy a bizonyítványt vagy az oklevelet külföldi illetékes hatóság felülhitelesítse, illetve a kérelmező nyújtson be olyan, külföldi illetékes hatóság által kiállított igazolást, amely tanúsítja, hogy a bizonyítvány vagy az oklevél a kérelmezőt külföldön szabályozott szakma gyakorlására jogosítja fel.

(9) Az e törvény rendelkezései alapján benyújtandó okirat benyújtása helyett az ügyfél az okirat által bizonyítani kívánt tényről kizárólag akkor tehet nyilatkozatot, ha e törvény azt megengedi.

(10) Ha külföldi oktatási intézmény vagy hatóság hazai bizonyítvánnyal vagy oklevéllel kapcsolatban hazai oktatási intézményt vagy hatóságot keres meg, a hazai oktatási intézmény vagy hatóság a megkeresésnek közvetlenül tesz eleget.

9. § (1) Az eljáró hatóság a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt, ha a kérelmet nem a jogszabályoknak megfelelően nyújtotta be.

(2) Az eljáró hatóság az e törvény II. és III. fejezete szerinti eljárásban a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül, a IV. és V. fejezet, valamint Harmadik rész szerinti eljárásban a kérelem benyújtásától számított 90 napon belül dönt.

(3) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az eljárási határidők egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatók.

(4) Nem hosszabbítható meg a IX. Fejezet szerinti eljárás határideje.

10. § A kérelmező az elismerési és honosítási eljárás eredményeként meghozott határozat jogerőre emelkedésétől számított három évig jogosult újrafelvételi kérelmet benyújtani. A újrafelvételi eljárásban meghozott határozat mások jogát, jogos érdekét, vagy jogi helyzetét nem érintheti.

11. § (1) Oktatási intézmény eljárása esetén az elsőfokú döntés ellen az oktatásért felelős miniszterhez lehet fellebbezni.

(2) Résztanulmányok beszámítása esetén, ha közoktatási intézmény jár el, az elsőfokú határozat ellen a fenntartóhoz lehet fellebbezni.

(3)

MÁSODIK RÉSZ

AZ ELISMERÉS ÉS A HONOSÍTÁS KÜLÖNÖS SZABÁLYAI

II. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI, A KÖZÉPISKOLAI ÉS A FELSŐFOKÚ VÉGZETTSÉGI SZINT ELISMERÉSE

Az általános iskolai végzettségi szint elismerése

12. § (1) Általános iskolai bizonyítványként az olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el,

a) amely közoktatási intézményben legalább nyolc évfolyam elvégzését tanúsítja, és

b) amelynek alapján, figyelembe véve a külföldi oktatási intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát és a tanulmányi követelményeket, megállapítható, hogy a hazai általános iskolai végzettségi szinttel azonos végzettségi szintet tanúsít.

(2) Ha az elismerés továbbtanulási céllal történik, akkor általános iskolai bizonyítványként az (1) bekezdés *b)* pontjának meg nem felelő olyan külföldi bizonyítvány is elismerhető, amely valószínűsíti, hogy a kérelmező felkészült a további tanulmányok folytatására.

(3)

A középiskolai végzettségi szint elismerése

13. § (1) A magyar középiskolai érettségi bizonyítvánnyal egyenértékű az a külföldi középiskola elvégzését tanúsító és az adott országban felsőoktatási intézménybe történő jelentkezésre jogosító bizonyítvány, amelyet az Európai Gazdasági Térséghez tartozó államban vagy olyan államban állítottak ki, amely a 2001. évi XCIX. törvénnyel kihirdetett, a felsőoktatási képesítéseknek az európai régióban történő elismeréséről szóló, 1997. április 11-én, Lisszabonban aláírt Egyezmény rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismerte el.

(2) Ha a középiskolai érettségi bizonyítvány nem minősül az (1) bekezdésben meghatározottak alapján a magyar középiskolai érettséggel egyenértékűnek, középiskolai érettségi bizonyítványként az olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el, amely - figyelembe véve a külföldi oktatási intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát és a tanulmányi követelményeket - a hazai középiskolai érettségi bizonyítvánnyal azonos végzettségi szintet tanúsít, továbbá

a) a kérelmezőt az adott országban felsőoktatási intézménybe történő jelentkezésre jogosítja,

b) közoktatási intézményben legalább tizenkét évfolyam elvégzését tanúsítja, és

c) tanúsítja, hogy a kérelmező tanulmányai befejezésekor legalább négy tantárgyból külön vizsgát tett.

(3) Ha az elismerés továbbtanulási céllal történik, akkor középiskolai érettségi bizonyítványként a (2) bekezdés feltételeinek meg nem felelő olyan külföldi bizonyítvány is elismerhető, amely

a) közoktatási intézményben legalább tizenkét évfolyam, vagy ha az adott külföldi államban a közoktatás tizenegy évfolyamból áll, akkor tizenegy évfolyam elvégzését tanúsítja,

b) a kérelmezőt az adott országban felsőoktatási intézménybe történő jelentkezésre jogosítja, és

c) valószínűsíti, hogy a kérelmező felkészült a további tanulmányok folytatására.

(4)

(5) Ha a bizonyítvány nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá, és a (2) bekezdés szerint sem ismerhető el, a kérelmező bármely, érettségi vizsga lebonyolítására, érettségi bizonyítvány kiállítására jogosult oktatási intézményben, vizsgaközpontban kérheti tanulmányainak és vizsgáinak az érettségi vizsgába történő beszámítását. Az oktatási intézmény, illetve a vizsgaközpont állapítja meg, hogy milyen tantárgyból kell érettségi vizsgát tenni, amelynek letételét követően kiállítja a magyar érettségi bizonyítványt.

A felsőfokú végzettségi szint elismerése

14. § (1) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető főiskolai végzettségi szintet tanúsító oklevélként az olyan külföldi oklevél ismerhető el,

a) amely felsőfokú alapképzésben folytatott legalább hároméves időtartamú tanulmányok befejezését tanúsítja,

b) amely az első fokozatú egyetemi végzettség megszerzését tanúsítja, ha a külföldi képzés többfokozatú, és

c) amely alapján megállapítható a végzettségi szintek azonossága.

(2) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségi szintet tanúsító oklevélként a külföldi oklevél akkor ismerhető el, ha

a) a külföldi oklevél

- egyetemi szintű alapképzésben folytatott tanulmányok befejezését tanúsítja,
- főiskolai szintű végzettség megszerzése után kiegészítő egyetemi alapképzés befejezését tanúsítja, vagy
- amennyiben a külföldi képzés többfokozatú, akkor az az első fokozatú egyetemi végzettség után a második fokozatú egyetemi végzettség megszerzését tanúsítja;

b) megállapítható a végzettségi szintek azonosság;

c) az oklevél vagy az oklevelek együttesen legalább négyéves időtartamú képzés befejezését tanúsítják; és

d) a külföldi oklevél tudományos (doktori) fokozat megszerzésére jogosít.

(3) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető, főiskolai, illetve egyetemi végzettségi szintre épülő posztgraduális végzettségi szintet tanúsító oklevélként a külföldi oklevél akkor ismerhető el, ha

a) megállapítható a végzettségi szintek azonossága, és

b) az oklevél főiskolai, illetve egyetemi végzettségi szintre épülő posztgraduális végzettségi szintű, legalább egyéves időtartamú tanulmányok befejezését tanúsítja.

(4) A határozatban rendelkezni kell arról is, hogy a kérelmező milyen formában használhatja a külföldi felsőoktatási intézmény által adományozott címét. Ha a kérelmező címe összetéveszhető valamely hazai címmel, az eljáró hatóság előírja, hogy a külföldi cím csak az oklevelet kiállító intézmény vagy hatóság megnevezésével együtt használható.

(5) Ha külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon rendszeres alapképzést, szakirányú vagy doktori képzést (önállóan, más szervezet keretében vagy azzal együttműködve, távoktatás keretében vagy más hasonló módon) folytat, akkor oklevelét akkor lehet elismerni, ha hazai működését az oktatásért felelős miniszter engedélyezte.

(6) Ha külföldi felsőoktatási intézmény rendszeres alapképzést, szakirányú vagy doktori képzést (önállóan, más szervezet keretében vagy azzal együttműködve, távoktatás keretében vagy más hasonló módon) a székhelyétől eltérő államban folytat, oklevelét akkor lehet elismerni, ha a képzést mindkét államban elismerik.

(7) A külföldi közös fokozatot tanúsító oklevél az (1)-(3) bekezdések megfelelő alkalmazásával abban az esetben ismerhető el hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető felsőfokú végzettségi szintet tanúsító oklevélként, ha

a) a külföldi közös fokozat legalább egy, a Lisszaboni Egyezményt magára nézve kötelezőnek elismerő állam [13. § (1) bekezdés] belső joga szerint felsőoktatási fokozatnak minősül, és

b) a közös fokozatot kiállító valamennyi külföldi felsőoktatási intézmény államilag elismert felsőoktatási intézménynek minősül abban az államban, amelyben a székhelye van.

III. Fejezet

TUDOMÁNYOS FOKOZAT HONOSÍTÁSA

15. § (1) Az eljáró hatóság doktori (PhD) fokozatként vagy mester (DLA) fokozatként [a továbbiakban együtt: doktori (PhD) fokozat] honosítja a külföldön szerzett tudományos fokozatot akkor, ha

a) azt olyan külföldi oktatási intézmény állította ki, amely a külföldi állam joga alapján tudományos fokozat kiállítására jogosult, és

b) a tudományos fokozat megszerzésének követelményei megfelelnek vagy kiegészítő feltételek előírásával megfeleltethetők a doktori (PhD) fokozat megszerzéséhez a jogszabályok és az eljáró hatóság doktori szabályzata által előírt követelményeknek.

(2) Az eljáró hatóság a külföldi tudományos fokozat honosítását feltételekhez (doktori szigorlat, a doktori értekezés megvédése stb.) kötheti.

(3) Az eljáró hatóság a tudományos fokozat honosításáról rendelkező határozatban feljogosítja a kérelmezőt a doktori cím használatára.

IV. Fejezet

A SZAKKÉPESÍTÉS ELISMERÉSE

Az alap-, közép- és felsőfokú szakképesítés elismerése, a hatósági bizonyítvány

16. § (1) Magyarországon megszerezhető, alap-, közép- vagy felsőfokú szakképesítést tanúsító bizonyítványként olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el, amely, figyelembe véve a kiállító külföldi intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát, továbbá összehasonlítva a képzés időtartamát, tartalmát, valamint a szakmai és vizsgakövetelményeket, olyan szakképesítést tanúsít, amely Magyarországon megszerezhető vagy korábban megszerezhető volt.

(2) Az eljáró hatóság a bizonyítvány elismerését szakmai vizsga letételéhez kötheti.

(3) Szakmai vizsga annak ellenőrzése érdekében írható elő, hogy a kérelmező rendelkezik-e a hazai képzésben megszerezhető ismeretekkel. Szakmai vizsga előírása esetén a határozatban rendelkezni kell a vizsga követelményeiről, a vizsgáztató szervről és a vizsga letételének határidejéről. A vizsga követelményei csak olyan ismeretek számonkérését tartalmazhatják, amelyeket a magyar jog által meghatározott képesítési követelmények írnak elő, vagy amelyet a hazai képzés tartalmaz, és a kérelmező külföldi tanulmányai során nem szerzett meg, vagy nem állapítható meg, hogy megszerelte. A szakmai vizsga követelményeinek megállapításánál figyelembe kell venni a kérelmező szakmai gyakorlatát és azt a képzést is, amelyben a kérelmező a bizonyítvány vagy az oklevél megszerzése után vett részt.

(4) A mestervizsga elismerésére az (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

17. § Az eljáró hatóság a külföldi oktatási intézményben szerzett bizonyítványnak a magyar általános iskolai, szakképesítő vagy középiskolai érettségi bizonyítvánnyal való egyenértékűségéről, ha azt nemzetközi szerződés vagy jogszabály állapítja meg, hatósági bizonyítványt állít ki.

V. Fejezet

A FELSŐFOKÚ VÉGZETTSÉGHEZ KAPCSOLÓDÓ SZAKKÉPZETTSÉG ELISMERÉSE

18. § (1) Külföldi oklevél által tanúsított szakképzettség akkor ismerhető el a hazai felsőoktatásban megszerezhető szakképzettségként, ha

a) a szakképzettség az oklevél által tanúsított főiskolai vagy egyetemi végzettségi szinthez kapcsolódik, és

b) megállapítható, hogy a kérelmező képzése megfelel a jogszabály által előírt képesítési követelményeknek és a hazai képzés rendjének.

(2) Az eljáró hatóság a szakképzettség elismerését feltételekhez kötheti. Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező

a) igazolja, hogy külföldön meghatározott időn keresztül gyakorolta a szakmát,

b) teljesítsen szakmai gyakorlatot,

c) tegyen szakmai vizsgát [16. § (3) bekezdés],

d) tegyen eleget más kiegészítő feltételeknek, ha a külföldi képzés rendje eltér a hazai képzés rendjétől, de a különbség hazai felsőoktatási intézményben kiegészítő vizsgák, kiegészítő képzés teljesítésével kiküszöbölhető, illetve

e) tegyen esküt vagy fogadalmat, ha a szakképzettség hazai gyakorlásához ezt jogszabály előírja.

(3) Szakmai gyakorlat végzése akkor írható elő, ha azt a hazai képesítési követelmények az oklevél megszerzésének feltételeként tartalmazzák. A határozatban rendelkezni kell a szakmai gyakorlat időtartamáról, a gyakorlatot szervező intézményről és az intézménynél történő jelentkezés határidejéről.

19. § (1) Az eljáró hatóság az oklevél elismeréséről rendelkező határozatában a kérelmezőt feljogosítja a megfelelő hazai szakmai cím viselésére.

(2) Ha az eljáró hatóság a kérelmező állatorvos, általános orvos, fogorvos vagy jogász szakképzettségét ismeri el, a kérelmezőt feljogosítja az egyetemi végzettséget igazoló doktori cím használatára is.

(3) A 18. § szerinti szakképzettségen az Ftv. 85. § (5) bekezdése szerinti, főiskolai vagy egyetemi alapképzésre épülő szakirányú továbbképzés keretében szerzett szakképzettséget is érteni kell.

20. § Amennyiben szakma gyakorlásának feltételeiről rendelkező jogszabály elismert vagy honosított bizonyítványról vagy oklevélről rendelkezik, azon olyan okiratot kell érteni, amelyet az adott szakképesítést, illetve szakképzettséget tanúsító bizonyítványként, illetve oklevélként honosított (III. fejezet) vagy ismert el (IV. és V. fejezet) az eljáró hatóság. Ha jogszabály más esetben rendelkezik elismerésről vagy honosításról, akkor azon a II. fejezet szerinti eljárás értendő.

HARMADIK RÉSZ

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGI JOG HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ELISMERÉS

VI. Fejezet

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGI JOG HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ELISMERÉS KÖZÖS SZABÁLYAI, AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGI JOG ALAPJÁN TÖRTÉNŐ ELISMERÉS JOGI HATÁLYA

21. § (1) E rész rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező

a) magyar állampolgár, valamely tagállam [28. § (1) bekezdés] állampolgára vagy azzal azonos megítélés alá eső személy [28. § (2) bekezdés],

b) a képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratát valamely tagállamban szerezte, és

c) Magyarországon szabályozott szakmát szándékozik gyakorolni, tekintet nélkül arra, hogy a szakmát önálló vállalkozóként vagy foglalkoztatottként kívánja-e gyakorolni, valamint hogy a szakma, illetve a kérelmező szabadfoglalkozású-e.

(2) A Második rész rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek közül valamelyik nem áll fenn.

22. § (1) A Harmadik rész rendelkezéseinek alkalmazásával elismert külföldi szakmai képesítéssel rendelkező személy megkezdheti annak a szakmának a magyar állampolgárokkal azonos feltételek mellett történő gyakorlását, amelyre a származási tagállamban felkészült, illetve amelynek gyakorlására a származási tagállamban jogosult. A szakmai képesítés Harmadik rész szerinti elismerése nem jelenti a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat végzettségi szintjének elismerését.

(2) A Harmadik rész szerinti elismerés hatálya nem terjed ki a továbbtanulásra.

(3) A kérelmező a szabályozott szakmát akkor gyakorolhatja, ha rendelkezik az adott szakma gyakorlásához Magyarországon szükséges nyelvismerettel.

Az európai közösségi jog hatálya alá tartozó elismerés különös eljárási szabályai

23. § (1) Az eljárás megindítására irányuló, az eljáró hatósághoz benyújtandó kérelemhez a kérelmezőnek mellékelnie kell

a) az állampolgárságát igazoló közokirat másolatát,

b) az adott szakma gyakorlásának megkezdésére jogosító, képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratainak, szakmai alkalmassági bizonyítványainak, okleveleinek hiteles másolatait és hiteles fordításait,

c) a szakmai tapasztalatáról szóló igazolást és ennek hiteles fordítását, amennyiben a szakmai tapasztalat igazolását e törvény előírja, továbbá

d) az eljárási díj megfizetését tanúsító okiratot.

(2) A tagállam állampolgárával azonos megítélés alá eső kérelmezőnek - az (1) bekezdésben foglaltakon túl - kérelméhez mellékelnie kell

a) a tartózkodási jogot igazoló okmány másolatát,

b) a kutatási célú tartózkodási engedély másolatát,

c) a bevándorlási engedély, illetve a letelepedett jogállást igazoló okmány másolatát.

(3) Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező a szükséges mértékben szolgáltatson információt tanulmányairól azzal a céllal, hogy meg lehessen állapítani, van-e lényeges eltérés a kérelmező képzése és az előírt hazai képzés között. Amennyiben a kérelmező nem rendelkezik ezekkel az információkkal, az eljáró hatóság megkeresi a származási tagállam információs szolgálatát, illetékes hatóságát vagy más illetékes testületét.

24. § (1) Ha a kérelem a VIII. Fejezet hatálya alá tartozik, a kérelmezőnek be kell benyújtania a szakmai tapasztalatát és annak időtartamát igazoló tagállami igazolást is.

(2) Ha a kérelem a IX. Fejezet hatálya alá tartozik, az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező nyújtson be olyan tagállami igazolást, amely azt tanúsítja, hogy a kérelmező képzés sikeres elvégzését tanúsító okirata a IX. Fejezet hatálya alá tartozik.

25. § Az eljáró hatóság a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül tájékoztatja a kérelem kézhezvételéről.

Valamely tagállamban kiállított okiratok felhasználása

26. § (1) Ha az adott szakma gyakorlásának valamely körülmény igazolása a feltétele, az eljáró hatóság ennek igazolására a kérelmezőt felhívja. Az eljáró hatóság a szakma gyakorlásához előírt körülmény megfelelő igazolásaként fogadja el a származási tagállam illetékes hatósága által e körülményről kiállított igazolást, illetve - ha adott tagállamban az adott tényről ilyen hatósági igazolás nem állítható ki - a származási tagállamban arra feljogosított más hatóság vagy szakmai szervezet által hitelesként igazolt nyilatkozatot vagy - ha a származási tagállam jogrendje azt elismeri - esküt.

(2) Ha az eljáró hatóság a kérelmező számára egészségi állapotára vonatkozó igazolás benyújtását írja elő, ennek a kérelmező a származási tagállamban ezek igazolására szolgáló iratok benyújtásával is eleget tehet.

(3) Ha a származási tagállam nem írja elő a szakmát gyakorolni szándékozó személynek a (2) bekezdés szerinti követelmény teljesítését, az eljáró hatóság elfogadja a származási tagállam illetékes hatósága által kiállított, a kérelmező egészségi állapotára vonatkozó, a Magyarországon előírt tartalmú igazolást.

(4) Az eljáró hatóság elfogadja a kérelmező pénzügyi helyzetére vonatkozó, a származási tagállam pénzügyi intézete által kiállított igazolást is.

(5) Ha valamely szabályozott szakmát Magyarországon csak megfelelő felelősségbiztosítással lehet gyakorolni, az eljáró hatóság ennek igazolásaként elfogadja a származási tagállam biztosítóintézetének az igazolását is, amennyiben az megfelel a magyar jogszabályok által előírtaknak.

(6) Az e §-ban meghatározott igazolások hiteles fordítása és hiteles másolata az eredeti igazolások kiállítását követő három hónapon belül használható fel a Harmadik Rész szerinti eljárásban.

(7) Az eljáró hatóság, illetve az előzetes ellenőrzést végző hatóság a birtokába került információkat zártan kezeli.

(8) Az eljáró hatóság, illetve az előzetes ellenőrzést végző hatóság megalapozott kétség esetén a kérelmező képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratának és más tanúsítványainak hitelességét illetően megkeresést intézhet a származási tagállam illetékes hatóságához. Az eljáró hatóság, illetve az előzetes ellenőrzést végző hatóság abban az esetben is megkeresheti a származási tagállam illetékes hatóságát, ha az kétséges, hogy a kérelmező képzése megfelel-e a minimális képzési követelményeknek.

(9) Ha a képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratot valamely tagállamban állították ki, de a képzésre egészben vagy részben valamely más tagállamban került sor, az eljáró hatóság megkeresheti a származási tagállam illetékes hatóságát, amennyiben megalapozott kétség merül fel abban a tekintetben, hogy

a) a kihelyezett képzést folytató oktatási intézmény elismert oktatási intézménynek minősül-e a származási tagállamban,

b) a kihelyezett képzést folytató oktatási intézmény ugyanolyan képzést nyújt-e valamely más tagállamban, mint amelyet ez az oktatási intézmény a származási tagállamban nyújt,

c) a kihelyezett képzést folytató oktatási intézmény által kiállított, képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat ugyanazokat a szakmai jogosultságokat ruházza-e át, mint amelyeket a teljes egészében a származási tagállam területén folytatott képzés sikeres elvégzéséről kiállított okirat révén szerzett volna a kérelmező.

A szakmai cím és a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat által tanúsított cím használata

27. § (1) Ha a kérelmező teljesíti a szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit, akkor az eljáró hatóság biztosítja számára azt a jogot, hogy használhassa Magyarországon a szakmának megfelelő magyar szakmai megnevezést, címet. A kérelmező a szabályozott szakmát magyar szakmai megnevezés, cím használatával gyakorolja.

(2) Állatorvos, általános orvos, fogorvos vagy jogász szakképzettség elismerése esetén az eljáró hatóság a kérelmezőt a doktori cím használatára is feljogosítja.

(3) Ha a kérelmező teljesíti a szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit, akkor az eljáró hatóság biztosítja számára azt a jogot, hogy az adott idegen nyelven használhassa a külföldi képzése során megszerzett tudományos vagy szakmai címét, illetve annak rövidítését. Ha a kérelmező idegen nyelvű tudományos vagy szakmai címe, illetve annak rövidítése összetéveszthető valamely olyan magyar tudományos vagy szakmai címmel, illetve annak rövidítésével, amelynek megszerzése további hazai képzést igényel, de ilyen képzésben a kérelmező nem vett részt, akkor az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező idegen nyelvű tudományos vagy szakmai címét, illetve annak rövidítését az eljáró hatóság által meghatározott formában használja.

(4) Az eljáró hatóság kikötheti, hogy a (3) bekezdés szerinti címet annak az intézménynek vagy vizsgáztató hatóságnak a neve kövesse, amely a címet odaítélte.

Értelmező rendelkezések

28. § E rész alkalmazásában a következő fogalmak esetén az alábbi meghatározásokat kell alkalmazni.

(1) Tagállamnak minősül a Magyar Köztársaság kivételével az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogokat élvez.

(2) A tagállam állampolgárával azonos megítélés alá esik

a) a tagállam állampolgárának, valamint a magyar állampolgárnak külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező családtagja,

b) a kutatás céljából tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár, valamint

c) a bevándorolt, illetve letelepedett jogállású személy is.

(3) Szabályozott szakmának minősül az olyan szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja, amelynek a megkezdését, folytatását vagy meghatározott módon történő folytatását jogszabály, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képzés birtoklásához köti, továbbá, amelyet külön jogszabály szabályozott szakmának minősít. A szakma meghatározott módon történő gyakorlásának minősül különösen az, ha jogszabály meghatározott szakmai cím használatát meghatározott képzés birtoklásához köti.

(4) Az adott szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt okirat megszerzéséhez vezető képzés és a kérelmező által elvégzett képzés közötti lényeges eltérésnek az minősül, ha a kérelmező a képzési követelményekben meghatározott, és az adott szakma magyarországi gyakorlásához okvetlenül szükséges ismeretanyagot lényegesen rövidebb ideig vagy jelentősen eltérő tartalommal tanulta képzése során.

(5) Képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratnak minősül az az okirat, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága jogszerűen bocsátott ki olyan képzés sikeres elvégzéséről, amely túlnyomórészt valamely tagállam területén folyt. A harmadik ország által kibocsátott okirat akkor minősül képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratnak, ha birtokosa annak a tagállamnak a területén, amely a szóban forgó okiratot elismerte, hároméves, az említett tagállam által igazolt szakmai tapasztalatot szerzett.

(6) Képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratok - az alább meghatározott sorrend szerint - a következők (a sorrendben utóbb álló okirat az azt közvetlenül megelőzőnél egy szinttel magasabb szintű képzést tanúsít):

a) 1. szint

Képzettségi tanúsítványnak minősül az a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága jogszerűen bocsátott ki, és

aa) olyan képzést tanúsít, amely nem minősül a 2., 3., 4. és 5. szint szerinti képzésnek,

ab) előzetes képzés nélkül letett vizsgát tanúsít,

ac) a szakmának valamely tagállamban három egymást követő éven át teljes munkaidőben történő gyakorlását vagy ezzel azonos időtartamban a kérelem benyújtását megelőző tíz év folyamán részmunkaidőben történő gyakorlását tanúsítja, vagy

ad) általános, illetve középszintű végzettséget tanúsít.

b) 2. szint

Bizonyítványnak minősül az a középfokú képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, amely

ba) általános jellegű képzést tanúsít, és amelyet a 3. szint szerinti képzéstől eltérő szakmai jellegű képzés egészít ki, amennyiben ez előírás volt, feltéve, hogy a bizonyítvány azt is tanúsítja, hogy a bizonyítvány birtokosa a képzés mellett a szakmai gyakorlatot is sikeresen elvégezte, amennyiben ez előírás volt, vagy

bb) műszaki, illetve egyéb szakmai jellegű képzést tanúsít, és amelyet a 3. szint szerinti képzéstől eltérő szakmai jellegű képzés egészít ki, amennyiben ez előírás volt, feltéve, hogy a bizonyítvány azt is tanúsítja, hogy a bizonyítvány birtokosa a képzés mellett a szakmai gyakorlatot is sikeresen elvégezte, amennyiben ez előírás volt.

c) 3. szint

Végbizonyítványnak minősül az a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, amely

ca) a 4. és az 5. szint alá nem tartozó olyan legalább egyéves vagy azzal egyenértékű időtartamú részidős képzést tanúsít, amely megkezdésének előfeltétele a felsőoktatásban való továbbtanulásra jogosító középfokú végzettség megléte volt, vagy

cb) ezzel egyenértékű, a középfokú iskolai képzés második ciklusának befejezését, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés elvégzését tanúsítja, vagy

cc) külön jogszabályban meghatározott képzést tanúsít.

d) 4. szint

Diplomának minősül az a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, amely tanúsítja, hogy birtokosa sikeresen elvégezte a középfokú végzettségre épülő, legalább három-, de legfeljebb négyéves vagy azzal egyenértékű időtartamú részidős képzést egyetemen, más felsőoktatási intézményben vagy azonos képzési szintet nyújtó egyéb intézményben, illetve amely azt is tanúsítja, hogy a diploma birtokosa a felsőfokú képzés mellett a szakmai gyakorlatot is sikeresen elvégezte, amennyiben ez előírás volt.

e) 5. szint

Oklevélnek minősül az a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, amely tanúsítja, hogy birtokosa négy évnél hosszabb vagy annak megfelelő időtartamú részidős felsőfokú képzést sikeresen elvégzett valamely egyetemen, más felsőoktatási intézményben vagy azonos képzési szintet nyújtó egyéb intézményben, illetve amely azt is tanúsítja, hogy az oklevél birtokosa a felsőfokú képzés mellett a szakmai gyakorlatot is sikeresen elvégezte, amennyiben ez előírás volt.

(7) Képzés sikeres elvégzését tanúsító és azzal azonos szintű okiratnak minősül továbbá:

a) az az okirat vagy okiratok összessége, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága a tagállamban vagy egy más tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően állított ki, és amelyet az adott tagállam illetékes hatósága vagy jogszabálya valamely szabályozott szakma gyakorlása vagy a nem szabályozott szakma gyakorlására történő felkészítés szempontjából a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirattal egyenértékűnek ismert el, illetve

b) az az okirat, amely önmagában már nem felelne meg a származási tagállamban a szabályozott szakma gyakorlására előírt követelményeknek, de az okirat birtokosa korábban szerzett jogai révén a szabályozott szakma gyakorlására jogosult. A képzés sikeres elvégzését tanúsító és a magasabb szintű okirattal egyenértékűnek minősül különösen az a korábban szerzett és alacsonyabb szintű okirat, amely a származási tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlását még abban az esetben is lehetővé teszi az okirat birtokosa számára, ha a származási tagállam utóbb magasabb szintű képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat birtoklásához kötötte a szabályozott szakma gyakorlását.

(8) Szakmai képesítésnek minősül a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat, a képzettségi tanúsítvány és a szakmai tapasztalat.

(9) A kérelmező által gyakorolni kívánt hazai szabályozott szakma akkor egyezik meg azzal a szakmával, amelynek a gyakorlására a kérelmező felkészült a származási tagállamában, ha a szakmához tartozó szakmai tevékenységek összehasonlíthatóak.

(10) Származási tagállamnak az a tagállam minősül, amelyben a kérelmező szakmai képesítését megszerezte.

(11) Szabályozott képzésnek minősül az olyan képzés, amely, ha ez az adott tagállamban követelmény, gyakorlati képzéssel, gyakornoki idő vagy szakmai gyakorlat teljesítésével egészül ki, és

a) amelynek követelményeit valamely szakma gyakorlására való felkészítés céljából határozták meg, vagy

b) amelynek rendjét valamely tagállam jogszabályai vagy közigazgatási előírásai határozzák meg, vagy amelynek felügyelete, illetve jóváhagyása az erre kijelölt illetékes hatóság feladata.

(12) Szakmai tapasztalatnak minősül valamely szakmának valamely tagállamban történő tényleges és jogszerű gyakorlása.

(13) Alkalmazkodási időszaknak minősül valamely szabályozott szakma Magyarországon történő gyakorlása az adott szakma képesített szakemberének felügyeletével. Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező a szakma gyakorlása mellett képzésben is vegyen részt. Az alkalmazkodási időszakot az eljáró hatóság által meghatározott módon értékelni kell.

(14) Alkalmassági vizsgának minősül az olyan, magyar nyelvű elméleti, illetve gyakorlati vizsga, amelyet az eljáró hatóság abból a célból szervez, hogy felmérje a kérelmező szakmai tudását és képességét a szabályozott szakma Magyarországon történő gyakorlása szempontjából. Az eljáró hatóság összeállítja azoknak a tantárgyaknak a jegyzékét, amelyek részét képezik a Magyarországon előírt képesítés megszerzéséhez szükséges képzésnek, de a kérelmező képzésének nem voltak részei. Figyelemmel arra, hogy a kérelmező valamely tagállamban képesített szakember, a vizsga követelményei csak olyan ismeretek számonkérésére vonatkozhatnak, amelyek a tevékenység Magyarországon történő folytatásához elengedhetetlenek.

- (15) Gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül
- a)* a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője, az önálló telephelyű szervezeti egység vezetője,
 - b)* a gazdálkodó szervezet tulajdonosa és az *a)* pont szerinti személy helyettese, ha jogai és kötelezettségei egyébként megfelelnek a képviselt személyének, és
 - c)* az olyan kereskedelmi-műszaki jellegű munkakört betöltő személy, aki a gazdálkodó szervezet egy vagy több szervezeti egységét irányítja.
- (16) Minimális képzési követelménynek minősül az európai közösségi jog által valamely képzésre megszabott képesítési előírás.
- (17) Hiteles fordításnak minősül a 7. § (4) bekezdésében foglaltak mellett az a magyar fordítás is, amely hitelesnek minősül valamely tagállam joga szerint.

VII. Fejezet

A KÉPZÉS SIKERES ELVÉGZÉSÉT TANÚSÍTÓ OKIRATOK ELISMERÉSÉNEK ÁLTALÁNOS RENDSZERE

29. § (1) E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező akár önálló vállalkozóként, akár foglalkoztatottként, szakmai képesítés birtoklásához kötött szabályozott szakmát szándékozik gyakorolni Magyarországon, és az elismerés nem tartozik e törvény VIII., IX. vagy X. Fejezetének hatálya alá.

(2) Ha a VIII., IX. vagy X. Fejezet szabályai azért nem alkalmazhatók, mert a kérelmező szakmai képesítése nem felel meg az adott fejezetben foglalt feltételeknek, akkor az elismerésre e fejezet szabályait kell megfelelően alkalmazni.

30. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon szakmai képesítés birtoklásához kötött, a kérelmező szakképzettsége a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó jogszabályok által előírt szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha a kérelmező a Magyarországon előírt képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat szintjénél legfeljebb egy szinttel alacsonyabb szintű képzés sikeres elvégzését tanúsító olyan okirattal vagy képzettségi tanúsítvánnyal rendelkezik, amely feljogosítja ugyanazon szakma gyakorlására a származási tagállamban.

(2) Az (1) bekezdés szerinti okiratnak tekintendő az olyan, a (3) bekezdésnek megfelelő képzettségi tanúsítvány vagy képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat is, amelyet egy olyan tagállam illetékes hatósága állított ki, amely az adott szakmát nem szabályozza, feltéve, hogy a kérelmező az adott szakmát valamely tagállamban a kérelem benyújtását megelőző tíz évben legalább két évig teljes munkaidőben gyakorolta.

(3) A képzettségi tanúsítvány vagy a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat akkor felel meg a (2) bekezdésben foglaltaknak, ha

- a)* azt vagy azokat valamely tagállam illetékes hatósága jogszerűen állította ki,
- b)* a Magyarországon előírt képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat szintjénél legfeljebb egy szinttel alacsonyabb szintű képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratnak vagy képzettségi tanúsítványnak minősül, és
- c)* tanúsítja, hogy birtokosa felkészült az adott szakma gyakorlására.

(4) A (2) bekezdés szerinti kétéves szakmai tapasztalat nem követelhető meg, ha a képzettségi tanúsítvány vagy képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat szabályozott képzést vagy külön jogszabályban meghatározott képzést tanúsít.

31. § (1) Az eljáró hatóság három évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő,

a) ha a kérelmező képzésének időtartama legalább egy évvel rövidebb az adott szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat megszerzéséhez szükséges időtartamnál,

b) ha a kérelmező képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratához vezető képzés lényegesen eltér az adott szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt képzés sikeres elvégzését tanúsító okirathoz vezető képzéstől, vagy

c) ha Magyarországon a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet is magában foglal, amely abban a tagállamban, amelyben a képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratot vagy képzettségi tanúsítványt kiállították, nem része a szakmának, feltéve, hogy az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése kifejezetten része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem volt.

(2) Az eljáró hatóság biztosítja, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól az eljáró hatóság külön jogszabályban meghatározott esetben térhet el. Az eljáró hatóság akkor is eltérhet a (2) bekezdésben foglaltaktól, ha olyan szakmáról van szó, amelynek gyakorlása megköveteli a magyar jog pontos ismeretét, és amelynek állandó és lényeges része a magyar jogra vonatkozó tanácsadás. Ebben az esetben az eljáró hatóság dönti el, hogy a kérelmezőt alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítésére kötelezi.

(4) Az eljáró hatóság az (1) bekezdés szerinti döntése során figyelembe veszi az arányosság elvét, így az alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga előírása előtt megvizsgálja, hogy a kérelmező valamely tagállamban vagy más államban szerzett szakmai tapasztalatából származó ismeretei részben vagy egészben nem pótolják-e a képzés során a tanulmányi követelmények lényeges eltérése miatt meg nem szerzett ismereteket. Ha az eljáró hatóság alkalmazkodási időszak teljesítését írja elő, figyelembe veszi a kérelmező előző mondat szerinti készségeit és szaktudását is.

Az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga mellőzése a közös követelményrendszer alapján

32. § Ha valamely Magyarországon szabályozott szakma külön jogszabályban meghatározott közös követelményrendszer hatálya alá tartozik, az eljáró hatóság nem írhatja elő alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítését.

VIII. Fejezet

A SZAKMAI TAPASZTALAT ELISMERÉSE

33. § E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező akár önálló vállalkozóként, akár foglalkoztatottként külön jogszabályban meghatározott tevékenységet szándékozik folytatni Magyarországon.

34. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység folytatására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként hat egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként négy egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább kétéves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

d) önálló vállalkozóként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további öt éven keresztül folytatta az adott tevékenységet, vagy

e) gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként öt egymást követő éven keresztül folytatta, amely időtartamból legalább három éven keresztül egy vagy több szervezeti egység vezetőjeként műszaki munkakört töltött be, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység folytatását az (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

(3) Az (1) bekezdés *e)* pontja nem alkalmazható a fodrászatokban végzett tevékenységekre.

35. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység folytatására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként öt egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként négy egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább két éves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

d) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további öt éven keresztül folytatta az adott tevékenységet,

e) foglalkoztatottként öt egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült, vagy

f) foglalkoztatottként hat egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább két éves, a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység folytatását az (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

36. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység folytatására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további három éven keresztül folytatta az adott tevékenységet, vagy

d) foglalkoztatottként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység folytatására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység folytatását az (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

IX. Fejezet

A KÉPZÉS SIKERES ELVÉGZÉSÉT TANÚSÍTÓ EGYES OKIRATOK FELTÉTEL NÉLKÜLI ELISMERÉSE

37. § (1) Az eljáró hatóság e fejezet rendelkezései alapján a külön jogszabályokban meghatározott általános orvosi, szakorvosi, ápolói, szülésznői, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, gyógyszerészi, valamint okleveles építészmérnöki képzés elvégzését tanúsító, a minimális közös képzési követelményekkel összhangban kiállított okiratokat az adott szakma gyakorlásának megkezdése szempontjából a megfelelő hazai szakképzettséggel egyenértékűként feltétel nélkül ismeri el.

(2) Ha külön jogszabály előírja, hogy

a) az (1) bekezdés szerinti okiratot meghatározott illetékes hatóságnak kell kiállítania, vagy

b) az (1) bekezdés szerinti okirat csak külön jogszabályban meghatározott igazolással együtt tartozik az (1) bekezdés hatálya alá,

az eljáró hatóság csak akkor ismeri el az (1) bekezdés szerint a képzés elvégzését tanúsító okiratot, ha a kérelmező képzés sikeres elvégzését tanúsító okirata e bekezdés *a)* vagy *b)* pontjának is megfelel.

X. Fejezet

A SZABAD SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS

38. § (1) E fejezet rendelkezéseinek megfelelően a valamely más tagállamban (a továbbiakban: letelepedés szerinti tagállam) jogszerűen letelepedett szolgáltatásnyújtó jogosult Magyarországon is az ugyanazon szakma körébe tartozó szolgáltatást nyújtani.

(2) Ha a szolgáltatásnyújtás a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatásával jár, a szolgáltatásnyújtó akkor jogosult Magyarországon is az ugyanazon szakma körébe tartozó szolgáltatást nyújtani,

a) ha a letelepedés szerinti tagállamban is jogosult az adott szabályozott szakma gyakorlására, vagy

b) ha a letelepedés szerinti tagállamban az adott szakma nem szabályozott szakma, úgy a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább két évig folytatta a tevékenységet.

(3) A (2) bekezdés szerinti kétéves szakmai tapasztalat nem követelhető meg a szolgáltatásnyújtótól, ha a szakma szabályozott szakmának vagy a szakma gyakorlására felkészítő képzés szabályozott képzésnek minősül.

(4) A szolgáltatásnyújtó akkor élhet a szabad szolgáltatásnyújtás jogával, ha a szolgáltatásnyújtó Magyarországra a szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából érkezik. A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét esetenként kell megállapítani, elsősorban a szolgáltatás időtartamát, gyakoriságát, rendszerességét és folytonosságát véve figyelembe.

(5) Ha a szolgáltatásnyújtás a szolgáltatásnyújtó Magyarországon való tartózkodásával jár, akkor a szolgáltatásnyújtásra a szakmai képesítéshez közvetlenül kapcsolódó hazai szakmai jogi, közigazgatási és szakmai magatartási szabályokat kell alkalmazni. A szakmához tartozó tevékenységi kör meghatározása, a szakmai címek használata, a fogyasztóbiztonsággal és a fogyasztóvédelemmel közvetlenül és konkrétan összefüggő súlyos mulasztásokra vonatkozó fegyelmi rendelkezések tekintetében szintén a magyar jogszabályokat és etikai szabályokat kell alkalmazni.

A szolgáltatásnyújtó mentességei

39. § (1) A szolgáltatásnyújtó mentesül az alábbi, más jogszabály által előírt követelmények teljesítése alól:

a) valamely szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzése, szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vétel vagy szakmai szervezetben vagy testületben tagság betöltése. A hatályos hazai fegyelmi rendelkezések alkalmazásának megkönnyítése érdekében jogszabály előírhatja a szolgáltatásnyújtónak szakmai szervezet vagy testület általi automatikus és ideiglenes nyilvántartásba vételét vagy tagságát, feltéve, hogy az ilyen nyilvántartásba vétel, illetve tagság nem késlelteti és nem nehezíti a szolgáltatás nyújtását, valamint nem ró további költséget a szolgáltatásnyújtóra;

b) társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozó elszámolás céljából.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben a szolgáltatásnyújtó a 40. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat megtételével, illetve annak megújításával, illetve a 40. § (2) bekezdése szerinti külön jogszabályban meghatározott, a nyilatkozattal együtt benyújtandó egyéb iratoknak az eljáró hatóság részére történő eljuttatásával eleget tesz az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott előírásoknak.

(3) A szolgáltatásnyújtó előzetesen, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatja az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti társadalombiztosítási szervet az általa nyújtott szolgáltatásokról.

A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén benyújtandó nyilatkozat, a külföldi és a hazai szakmai cím használata, a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítésének ellenőrzése

40. § (1) Ha a szolgáltatásnyújtás Magyarországon történő tartózkodással jár, jogszabály előírhatja, hogy a szolgáltatásnyújtó a szolgáltatásnyújtását megelőzően írásban nyilatkozatot tegyen.

(2) Külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni a szolgáltatásnyújtó nyilatkozatának tartalma, a nyilatkozat esetleges megújítása, valamint a nyilatkozattal együtt benyújtandó iratok tekintetében; a szolgáltatásnyújtó azonban az előírt nyilatkozatot bármilyen formában megteheti.

(3) A szolgáltatásnyújtó tevékenységét - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - idegen nyelvű szakmai címének használatával folytatja. Ha a szolgáltatásnyújtó szakmai címe összetéveszthető valamely magyar szakmai címmel, a szolgáltatásnyújtó a tevékenységét úgy folytatja, hogy a külföldi szakmai címet odaítélő intézmény vagy vizsgáztató hatóság nevének feltüntetésével használja a külföldi szakmai címet. Ha a szolgáltatásnyújtó letelepedés szerinti

tagállamban az adott szakmához nem tartozik szakmai cím, a szolgáltatásnyújtó tevékenységét a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirata által tanúsított idegen nyelvű címet használva folytatja.

(4) A szolgáltatásnyújtó a megfelelő hazai szakmai címet használva folytatja tevékenységét, ha az a IX. Fejezet hatálya alá tartozik.

41. § (1) Az olyan népegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szabályozott szakmák esetében, amelyek nem a IX. Fejezet hatálya alá tartoznak, jogszabály előírhatja a szolgáltatásnyújtó szakmai képzésének az első szolgáltatásnyújtást megelőző ellenőrzését. Az előzetes ellenőrzés csak arra irányulhat, hogy megakadályozza a szolgáltatás igénybe vevője egészségének, illetve biztonságának a szolgáltatásnyújtó nem megfelelő szakmai felkészültségéből származó súlyos károsodását, illetve sérelmét, feltéve, hogy az ellenőrzés nem lépi túl a céljának eléréséhez szükséges mértéket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti előzetes ellenőrzést végző eljáró hatóság a nyilatkozat és a nyilatkozattal együtt benyújtandó iratok beérkezését követő harminc napon belül határozatban dönt. Ha az eljáró hatóság a megadott határidőn belül nem hozza meg döntését, a szolgáltatásnyújtást engedélyezettnek kell tekinteni.

(3) Az előzetes ellenőrzést végző hatóság határozatában

a) eltekinthet az előzetes ellenőrzéstől,

b) a szolgáltatásnyújtást engedélyezi,

c) a szolgáltatásnyújtást az (5) bekezdés szerinti feltétellel engedélyezi, vagy

d) a szolgáltatás nyújtását megtiltja, ha az engedély megadásának jogszabályi feltételei hiányoznak.

(4) Indokolt esetben az előzetes ellenőrzést végző hatóság vezetője az eljárási határidőt harminc nappal meghosszabbíthatja.

(5) Amennyiben lényeges eltérés van a szolgáltatásnyújtó szakmai képzése és a hazai jogszabály által előírt szakmai képzés között, és ez az eltérés olyan mértékű, hogy az veszélyt jelent a közegészségre vagy a közbiztonságra, az előzetes ellenőrzést végző hatóság előírhatja a szolgáltatásnyújtó részére, hogy - elsősorban alkalmassági vizsga letételével - bizonyítsa, hogy a hiányzó ismereteket vagy szaktudást más módon megszerezte.

(6) Az előzetes ellenőrzést végző hatóság a szolgáltatás nyújtását a (3) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti határozat meghozatalától, illetve a *c)* pont szerinti feltétel bekövetkeztétől számított harminc napon belül engedélyezi.

(7) Ha az előzetes ellenőrzést végző hatóság ellenőrizte a külföldi szakmai képzést, a szolgáltatásnyújtó a megfelelő hazai szakmai cím használatával folytatja tevékenységét.

A szolgáltatás igénybe vevőjének tájékoztatása

42. § Ha a szolgáltatásnyújtás a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének vagy a képzés sikeres elvégzését tanúsító okirat által tanúsított címnek a használatával történik, a magyar és az európai közösségi jogban foglalt egyéb tájékoztatási követelmények teljesítésén kívül a szolgáltatásnyújtó a szolgáltatás igénybe vevőjét tájékoztatja a következő adatokról is:

a) ha a szolgáltatásnyújtó szerepel cégnyilvántartásban vagy hasonló nyilvános jegyzékben, annak a nyilvántartásnak a neve, amelybe bejegyezték, a bejegyzés száma vagy az adott nyilvántartásban szereplő azonosító,

b) ha a szolgáltatásnyújtó tevékenysége a letelepedés szerinti tagállamban engedélyköteles, az illetékes felügyeleti hatóság neve és címe,

c) annak a szakmai szövetségnek vagy hasonló testületnek a megnevezése, amely a szolgáltatásnyújtót nyilvántartásba vette,

d) a szolgáltatásnyújtó szakmai címe, vagy ha a letelepedés szerinti tagállamban nem létezik ilyen cím, a szolgáltatásnyújtó képzés sikeres elvégzését tanúsító okirata által tanúsított címe és annak a tagállamnak a megnevezése, amelyben azt megszerezte,

e) ha a szolgáltatásnyújtó hozzáadottértékadó-köteles tevékenységet folytat, az Európai Tanácsnak a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló irányelve 22. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hozzáadottértékadó-azonosítószám és

f) a szolgáltatásnyújtónak a szakmai felelősségére vonatkozó biztosítási fedezettel, valamint egyéb, egyéni vagy kollektív védelemmel kapcsolatos adatai.

43-53. §

53/A. § (1) A (2)-(9) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező

a) mérgező termékek kereskedelmével vagy forgalmazásával kíván foglalkozni Magyarországon, és szakmai tevékenysége külön jogszabály hatálya alá tartozik, vagy

b) a VIII. Fejezet hatálya alá tartozó, külön jogszabályban meghatározott szakmai tevékenysége mérgező termékek felhasználását igényli.

(2) Ha az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként öt egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, feltéve, hogy rendelkezik olyan igazolással, amely tanúsítja, hogy mérgező termékek kereskedelmére és forgalmazására jogosult valamely tagállamban,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzésben részesült,

d) foglalkoztatottként három egymást követő éven keresztül folytatta, feltéve, hogy rendelkezik olyan igazolással, amely tanúsítja, hogy mérgező termékek kereskedelmére és forgalmazására jogosult valamely tagállamban, vagy

e) foglalkoztatottként négy egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzésben részesült.

(3) A (2) bekezdés rendelkezései kizárólag azon becsomagolt mérgező termékek kereskedelmére és forgalmazására vonatkoznak, amelyeket eredeti csomagolásukban szándékoznak a fogyasztókhoz eljuttatni.

(4) Ha az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként hat egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, feltéve, hogy rendelkezik olyan igazolással, amely tanúsítja, hogy mérgező termékek felhasználására jogosult valamely tagállamban,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként négy egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzésben részesült,

d) foglalkoztatottként négy egymást követő éven keresztül folytatta, feltéve, hogy rendelkezik olyan igazolással, amely tanúsítja, hogy mérgező termékek felhasználására jogosult valamely tagállamban, vagy

e) foglalkoztatottként öt egymást követő éven keresztül folytatta, és bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzésben részesült.

(5) A (4) bekezdés *a)*, *c)* és *e)* pontjai nem alkalmazhatók, ha a kérelmező külön jogszabályban meghatározott, nagyon mérgező termékeket, illetve irtószereket kíván felhasználni.

(6) A (4) bekezdés *b)* és *d)* pontjában meghatározott esetben, ha a kérelmező külön jogszabályban meghatározott, nagyon mérgező termékeket, illetve irtószereket kíván felhasználni, akkor a kérelmező kizárólag abban az esetben jogosult a nagyon mérgező termékek, illetve irtószerek magyarországi felhasználására, ha a kérelmező igazolása azt is tanúsítja, hogy mely nagyon mérgező termék vagy termékek, illetve irtószer vagy irtószerek felhasználására jogosult valamely tagállamban.

(7) A (2) bekezdés *a)* pontja, a (4) bekezdés *a)* pontja és a (6) bekezdés szerinti esetben a kérelmező akkor folytatta tevékenységét az előírt időtartamig, ha tevékenységét a kérelem benyújtásakor is folytatja, vagy ha tevékenységét megszüntette, akkor a tevékenység megszüntetésétől a kérelem benyújtásáig nem telt el két évnél hosszabb időtartam.

(8) Ha a kérelmező azon igazolásából, amely tanúsítja, hogy mérgező termékek kereskedelmére és forgalmazására jogosult valamely tagállamban, vagy a kérelmező által a tevékenység megkezdését megelőzően elvégzett, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzése alapján megállapítható, hogy

a) a kérelmező csak meghatározott mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására jogosult, illetve a képzés a kérelmezőt csak meghatározott mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására készítette fel, vagy

b) a kérelmező meghatározott mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására nem jogosult, illetve a képzés a kérelmezőt meghatározott mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására nem készítette fel,

akkor az eljáró hatóság az igazolásban foglalt korlátozásoknak megfelelően korlátozza azon mérgező termékek körét, amelyek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására a kérelmező jogosult Magyarországon.

(9) A (8) bekezdés rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni a (8) bekezdésben meghatározott mérgező anyagokkal megegyező aktív hatóanyagokat tartalmazó, valamint az emberi, állati vagy növényi egészségre nézve a

(8) bekezdésben meghatározott mérgező termékekével megegyező, közvetlen vagy közvetett kockázatot jelentő mérgező termékek esetében.

54-60. §

NEGYEDIK RÉSZ

A HAZAI BIZONYÍTVÁNYOKRÓL, OKLEVELEKRŐL ÉS A HAZAI SZAKMAI GYAKORLATRÓL SZÓLÓ HATÓSÁGI BIZONYÍTVÁNY, A TÁJÉKOZTATÁS, A RÉSZTANULMÁNYOK BESZÁMÍTÁSA, AZ ELJÁRÁS DÍJA ÉS A ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XI. Fejezet

A HAZAI BIZONYÍTVÁNYOKRÓL, OKLEVELEKRŐL ÉS A HAZAI SZAKMAI GYAKORLATRÓL SZÓLÓ HATÓSÁGI BIZONYÍTVÁNY

60/A. § (1) Az eljáró hatóság kérelemre a hazai bizonyítvánnyal vagy oklevélről hatósági bizonyítványt állít ki. A hatósági bizonyítvány azt igazolja, hogy a bizonyítványt vagy az oklevelet hazai oktatási intézmény állította ki, továbbá igazolja a bizonyítvány vagy az oklevél által tanúsított végzettségi szintet, szakképesítést vagy szakképzettséget. Ha a bizonyítvány vagy oklevél továbbtanulásra, továbbtanulásra történő jelentkezésre vagy szabályozott szakma gyakorlására is feljogosít, akkor a hatósági bizonyítvány ezeket a körülményeket is igazolja. Ha a szabályozott szakmához tartozó szakmai tevékenység részben azonos vagy összetéveszthető egy másik szabályozott szakmához tartozó szakmai tevékenységgel, az eljáró hatóság megállapíthatja, hogy az oklevél vagy a bizonyítvány mely szabályozott szakma vagy mely szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására nem jogosít Magyarországon.

(2) A kérelmezőnek a bizonyítványa vagy az oklevele hatósági bizonyítvánnyal történő igazolására irányuló kérelméhez mellékelnie kell a bizonyítványa vagy oklevele hiteles másolatát, az eljáró hatóság azonban a bizonyítvány vagy oklevél nem hiteles másolatát is elfogadhatja.

60/B. § (1) Az eljáró hatóság kérelemre hatósági bizonyítványt állít ki arról, hogy a kérelmező valamely szabályozott szakmát Magyarországon ténylegesen és jogszerűen gyakorolt, illetve amennyiben ezt a szakmát gazdálkodó szervezet vezetőjeként [28. § (15) bekezdés] vagy egyéni vállalkozóként gyakorolta, akkor erről a körülményről is.

(2) A kérelmezőnek a szabályozott szakma gyakorlásának hatósági bizonyítvánnyal történő igazolására irányuló kérelméhez mellékelnie kell:

- a) a kérelmező tényleges és jogszerű szakmagyakorlásáról szóló munkáltatói, jegyzői vagy kamarai nyilatkozatot,
- b) a kérelmező egyéni vállalkozói igazolványának másolatát vagy munkaszerződését.

(3) Amennyiben a kérelmező a szabályozott szakmát gazdálkodó szervezet vezetőjeként gyakorolta, kérelméhez a (2) bekezdésben meghatározott iratokon túlmenően mellékelnie kell:

- a) a kérelmező munkáltatójának szervezeti felépítését bemutató iratot,
- b) a kérelmező által vezetett szervezet vagy szervezeti egység munkavállalóinak munkaszerződését.

60/C. § (1) A Kormány által kijelölt eljáró hatóság kérelemre a hazai bizonyítvánnyal vagy oklevélről hatósági bizonyítványban igazolja, hogy a bizonyítvány vagy az oklevél szakmai és vizsgakövetelményei, illetve képesítési követelményei összhangban állnak az európai közösségi jog által meghatározott minimális képzési követelményekkel.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott hatósági bizonyítvány kiállítása azért nem lehetséges, mert a bizonyítvány vagy az oklevél szakmai és vizsgakövetelményei, illetve képesítési követelményei nem állnak összhangban az európai közösségi jog által meghatározott minimális képzési követelményekkel, akkor a Kormány által kijelölt eljáró hatóság a kérelmező hazai szakma gyakorlatáról kérelemre a 60/B. § rendelkezései szerint hatósági bizonyítványt állít ki.

XII. Fejezet

TÁJÉKOZTATÁS

61. § (1) A kérelmező vagy hozzájárulásával más személy a külföldön megszerzett bizonyítványának vagy oklevelének tartalmáról a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért felelős hatóságtól tájékoztatást kérhet.

(2) A tájékoztatásnak jogi hatálya nincs, a bizonyítvány vagy oklevél birtokosát vagy más személyt a tájékoztatásban foglaltak nem kötik.

XIII. Fejezet

A RÉSZTANULMÁNYOK BESZÁMÍTÁSA

62. § (1) Külföldön folytatott, nem befejezett alap-, közép- vagy felsőfokú iskolai (rész-) tanulmányok beszámítása a külföldi oktatási intézmény jogállásának, a tanulmányi idő és a tanulmányi követelmények figyelembevételével, valamint a hazai és a külföldi tanulmányi kötelezettségek összehasonlítása alapján történik.

(2) A résztanulmányok beszámítására irányuló kérelemhez csatolni kell a 7. § (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti okiratokat és azok hiteles fordítását. Az oktatási intézmény nem hiteles fordítást is elfogadhat.

(3) Az oktatási intézmény a résztanulmányok beszámításának feltételül különbözeti vizsgák teljesítését szabhatja meg.

(4) Az oktatási intézmény akkor számíthat be külföldön folytatott résztanulmányokat, ha a kérelmező külföldön elismert intézményben folytatta tanulmányait.

(5)

63. § Nemzetközi szerződés vagy annak alapján kötött intézményközi megállapodás a résztanulmányok ajánlott vagy kötelező beszámítását is előírhatja.

XIV. Fejezet

AZ ELJÁRÁS DÍJA

64. § (1) A kérelmezőnek az e törvény I., II., XI. és XII. Fejezete szerinti eljárásért a kérelem benyújtásakor hatályos, jogszabályban megszabott kötelező legkisebb munkabér egynegyedének megfelelő összeget (a továbbiakban: eljárási díj) kell befizetnie az eljáró hatóság számlájára.

(2) Az e törvény II. fejezete szerinti eljárásért, ha továbbtanulási céllal történik, az eljáró hatóság a kérelmező által fizetendő díjat szabhat meg, amely azonban nem haladhatja meg az eljárási díjat.

(3) Az e törvény III., IV. és V. fejezete, valamint Harmadik része szerinti eljárásért az eljárási díj háromszorosát kell befizetni az eljáró hatóság számlájára.

(4) A szakmai vizsga lebonyolításáért az oktatási intézmény a kérelmező által fizetendő díjat szabhat meg, amely azonban nem haladhatja meg az eljárási díj tízszeresét.

(5) A külföldi oktatási intézményben szerzett és a Magyar Köztársaságban nemzetközi szerződéssel vagy jogszabály által a magyar általános iskolai, szakképesítő vagy érettségi bizonyítvánnyal egyenértékűnek elismert bizonyítvány egyenértékűségéről szóló hatósági bizonyítvány kiállításáért az eljárási díj felét kell az eljáró hatóság számlájára befizetni.

(6) Az e §-ban szabályozott díjat a kérelmező részére vissza kell téríteni, ha kérelmét a határozat meghozatala vagy a hatósági bizonyítvány kiállítása előtt visszavonja.

(7) Ha a kérelmező kérelmét olyan módon módosítja, hogy az eljárásért eltérő összegű díjat kell fizetni, mint az eredeti kérelme alapján indult eljárásért, akkor a kérelmezőnek az eljárási díjat ki kell egészítenie a módosított kérelemnek megfelelő eljárási díjra, vagy a különbözetet a kérelmező részére vissza kell téríteni.

(8) Nem kell díjat fizetni a kérelmezőnek, ha résztanulmányai beszámítását kéri, vagy ha a X. fejezet szerint nem szándékozik Magyarországon letelepedni.

(9) Az alkalmassági vizsga lebonyolítója a kérelmező által fizetendő díjat állapíthat meg. A díj nem haladhatja meg az alkalmassági vizsga lebonyolításával kapcsolatban felmerülő tényleges költségeket.

(10) Ha a nem tagállami állampolgár kérelmező - ide nem értve a magyar állampolgárt, valamint a tagállami állampolgárral azonos megítélés alá eső személyeket - az eljárásban költségmentesség iránti igényt terjeszt elő, az eljáró hatóság a kérelem megalapozottságának elbírálása céljából - a kérelmező egyidejű tájékoztatása mellett - kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyaira vonatkozó adatok továbbítását igényelheti a központi idegenrendészeti nyilvántartásból.

XV. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

65. § (1) Ez a törvény - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - 2002. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény Harmadik Része (21-60. §), 71. § és 72. §-a az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi egyezményt kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) E törvény 70. §-ának (1) bekezdése 2003. január 1-jén lép hatályba.

66. § (1) E törvény rendelkezéseit először a hatálybalépését követően benyújtott kérelmek esetén kell alkalmazni.

(2) Az eljáró hatóság nem kötelezheti szakmai vizsga letételére a kérelmezőt, ha a hatáskörrel rendelkező magyar szervek által adományozott ösztöndíjjal külföldön szerezte oklevelét, amennyiben

a) oklevelét 1995. május 1-je előtt szerezte, vagy

b) tanulmányait 1995. május 1-je előtt kezdte meg és 2000. május 1-jét megelőzően fejezte be.

67. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséért, valamint a hazai bizonyítványokról, oklevelekről és a hazai szakmai gyakorlatról szóló hatósági bizonyítvány kiállításáért felelős szervet vagy szerveket, az előzetes ellenőrzést végző hatóságot vagy hatóságokat, valamint a 4/A. §-ban meghatározott információs szolgálatot vagy szolgálatokat rendeletben kijelölje, továbbá rendeletben állapítsa meg azon szolgáltatásnyújtások körét, amelyek esetében a szolgáltatásnyújtó a szolgáltatásnyújtást megelőzően írásbeli nyilatkozattételére kötelezett.

(2) Felhatalmazást kap az oktatásért felelős miniszter, hogy rendeletben hirdesse ki

a) a végbizonyítvánnyal egyenértékű képzések felsorolását,

b) azon hazai szakmai képzések felsorolását, amelyek esetében az eljáró hatóság maga dönthet arról, hogy a kérelmezőnek alkalmassági vizsgát vagy alkalmazkodási időszakot kell-e teljesítenie,

c) a közös követelményrendszer hatálya alá tartozó szakmák felsorolását,

d) a 34. §-ban, a 35. §-ban és a 36. §-ban meghatározott, a szakmai tapasztalat elismerésének szabályai alá tartozó egyes szakmai tevékenységek felsorolását,

e) a határon átnyúló szolgáltatást nyújtó nyilatkozatának kötelező tartalmát, a nyilatkozat megújításának szabályait, valamint a nyilatkozattal együtt benyújtandó iratok körét,

f) azon szervezetek felsorolását, amely tagjai által gyakorolt szakmák az európai közösségi jog alapján szabályozott szakmáknak minősülnek.

(3) Felhatalmazást kap

a) az egészségügyért felelős miniszter, hogy rendeletben hirdesse ki a képzés sikeres elvégzését tanúsító okiratok feltétel nélküli elismerésének szabályai alá tartozó általános orvosi, szakorvosi, ápolói, szülésznői, fogorvosi, fogszakorvosi és gyógyszerészi oklevelek és bizonyítványok megnevezését, az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek körét, valamint rendeletben állapítsa meg az elismerési eljárás részletes szabályait,

b) az állategészségügyért felelős miniszter, hogy rendeletben hirdesse ki az állatorvosi oklevelek megnevezését, az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek körét, valamint rendeletben állapítsa meg az elismerési eljárás részletes szabályait,

c) az építésügyért felelős miniszter, hogy rendeletben hirdesse ki az okleveles építészmérnöki oklevelek megnevezését, az előző okirat birtokosaival azonos jogállás alá tartozó személyek körét, valamint rendeletben állapítsa meg az elismerési eljárás részletes szabályait.

(4)

(5) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, a növényegészségügyért felelős miniszter és a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy az 53/A. § (5) bekezdése szerinti nagyon mérgező termékek, illetve irtószerek felsorolását együttes rendeletben közlétegyék.

(6) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, a növényegészségügyért felelős miniszter, hogy hatáskörében - a nagyon mérgező termékek vonatkozásában a kereskedelemért felelős miniszterrel egyetértésben -

a) rendeletben közzétegye az 53/A. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti szakmai tevékenységek felsorolását,

b) kijelölje azt a hatóságot, amelynek feladatkörébe tartozik a Magyarországon folytatott, mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására vonatkozó szakmai gyakorlatról vagy jogosultságról szóló igazolás kiállítása,

c) megállapítsa a mérgező termékekkel kapcsolatos szakmai tevékenységek szakmai gyakorlaton alapuló elismerésének részletes eljárási szabályait.

(7) Az oktatásért felelős miniszter - az érintett miniszterek közreműködésével - elkészíti és a Magyar Közlönyben rendszeresen közzéteszi a szabályozott szakmák megnevezését és a szakmákat szabályozó jogszabály előkészítéséért felelős miniszterek megnevezését tartalmazó jegyzéket, továbbá gondoskodik annak Interneten való hozzáférhetőségéről. A szabályozott szakmára vonatkozó jogszabály módosulása esetén az érintett miniszter kezdeményezi az oktatásért felelős miniszternél a jegyzék módosítását.

68. §

Az Európai Unió jogának való megfelelés

69. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 74/556/EGK irányelve a toxikus termékekkel kapcsolatos tevékenységekre, kereskedelemre és forgalmazásra vonatkozó átmeneti intézkedésekre, és az ilyen termékek hivatászerű használatával, beleértve a közvetítők tevékenységeit is, kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról,

b) a Tanács 2003/109/EK tanácsi irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról, 11. cikk (1) bekezdés *c)* pont és 21. cikk,

c) az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 24. cikk,

d) az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről, 1-20. cikk és 50-55. cikk, 57-64. cikk,

e) a Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról, 12. cikk *a)* pont.

70-71. §

72. §